

John Kølþæk nýggjur fúti

Nýggi fútin, sum tekur við eftir Karen Marie Olesen, hevði sín fyrsta arbeiðsdag týsdagin. Og longu mikudagin var hann í Føroya Rætti til eina grundlógaravhoyring

Føroya Rættur var á fyrsta sinni karmurin um ein arbeiðsdag hjá nýggja fútanum, John Kølþæk

Leo Poulsen

Hann kom til Føroya fríggjadagin, men í fyrstu syftu var tað fyri at síggja seg eitt sindur um.

– Eg hevði konuna og yngstu dótturina við, og vit nýttu høvið at koyra eitt sindur runt í tykkara ógvuliga vakra landi. Vit vóru bæði við Gjógv og í Kirkjubø, og vit upplivdu so at siga alt slags veður, sigur John Kølþæk.

Tað var tó rættiliga tilvildarligt, at tað var júst hann, ið møtti til grundlógaravhoyringina mikudagin.

– Tað er soleiðis, at einaferð annað hvørt ár møtast allir ákærar í ríkinum - og tað vil siga úr Grønlandi og Føroyum eisini - til eitt slak av ákæruforum, og tað fall so á 3. og 4. juni í ár. Og so náddi eingin rættiliga at koma heim at taka sær av hesum málinum, sigur John Kølþæk.

Hann hevur ikki verið í Føroyum fyrr, men hevur hildið seg dagfórðan, og kendi eitt nú kriminalitetsmyndina í Føroyum, sum hann málbar seg.

– Eg var útbúgvinn í 1984, og hevði tá ætlanir at koma til Føroya. Tíverri var plássið longu sett, tá eg skuldi til at søkja, og so varð eg í staðin boðin at søkja til Grønlands, sigur John Kølþæk.

Hann var so í Grønlandi í trimum umfórum í tilsamans 10 ár.

– Tá so møguleikin beyðst at taka yvir eftir Karen Marie Olesen, søkti eg beinanvegin. Á tann hátt kanst tú siga, at eg eri komin allan vegin runt, og endi har, sum eg ynskti at byrja, sigur John Kølþæk.

Hann er áramálssettur í seks ár við møguleika fyri trimum árum afturat.

– Verði eg her í níggju ár, havi eg nátt pensjónsaldurin, so hetta kann gerast mítt seinasta arbeiðspláss, sigur John Kølþæk.

Hann hevur ikki hitt síni starvsfólk enn, og vildi tí ikki stilla upp til myndatøku, fyrr enn hann hevði heilsað upp á kring landið.

Eitt lítið bils býttheit

Soleiðis greiddi ein 40 ára gamal maður frá í Føroya Rætti mikudagin, tá hann var í grundlógaravhoyring, skuldsettur fyri at hava hótt fyrrverandi unnustuna eftir lívinum - ikki fyri fyrstu ferð

Leo Poulsen

Tað gekk minni enn tvær vikur frá tí, at 40 ára gamli maðurin slapp úr varðhaldinum, til hann aftur situr har.

Skuldsettur fyri sama lógarbrot, sum hann longu einaferð er kendur sekur í.

Hann varð handtikinn av politinum 12. februar í ár eftir eina heldur ógvusliga hendring, har maðurin var farin inn í húsini hjá manninum, sum fyrrverandi unnustan nú heldur saman við.

Har hevði hann sambært fyrrverandi unnustuni og nýggja manninum roynt at kvala hana, og hann var eisini ákærdur fyri at hava stungið mannin í armin tvær ferðir við einum felliknivi.

Hetta rættarmálið fór fram 24. mai, og maðurin varð kendur sekur í ákærunum soleiðis, sum ákæruskrivið ljóðaði.

Dómurinn var, at 40 ára gamli maðurin varð kendur sekur, men eingin revsiáseting var máld, tí bíðað verður eftir einari mentalkannig,

sum maðurin hevur verið ígjøgnum, men har niðurstøðan enn ikki er avgreidd og latin rættinum.

Sigast kann, at hava sitið varðhaldsfongslaður í trýggjar og ein hálvan mánað, hevur ikki hildið manninum frá at seta nýggjar hóttanir fram móti kvinnuni. Men maðurin er ikki heilt uttan frágreiðing um, hví hann valdi at hótta kvinnuna bara 10 dagar eftir, at hann var sloppinn úr varðhaldinum.

Forfylgir honum

Tí sambært manninum forfylgir fyrrverandi unnustan honum.

Eftir at verða latin leysur 24. mai, valdi maðurin at fara í býin, vælsaktans at feira afturvunnað frælsið. Hann greiddi frá, at hann var fari inn á eitt av vertshúsunum, hann plagar at vitja.

– Tað gekk minni enn ein tími, so var hon har, so eg valdi at fara av hesum vertshúsinum og á eitt annað, har eg eisini plagi at ganga inn. Men tað gingu ikki meira enn

fimm minuttir, so var hon har eisini, greiddi maðurin frá í Føroya Rætti.

Hann segði seg tí velja at fara heim til hús hetta kvøldið.

Mánadagin var aftur galið. Tá var hann farin á eitt vertshús saman við tveimum vinmonnum, og einaferð teir eru uttan fyri og roykja, koyrir fyrrverandi unnustan framvið. Og sambært manninum valdi hon at steðga, hóast hann fór innar aftur, og tosa við báðar vinmenninar, hóast hon – aftur sambært ákærda manninum – ikki kendi nakað serligt til teir, og bara visti um teir gjøgnum hann.

Í gjár var hann so fari ein túr í býin og gekk fram við einum húsum, har ein av hansara vinkonum býr, og har situr fyrrverandi unnustan uttan fyri saman við hesari vinkonuni.

– Øll tey tvey árinu vit gingu saman veit eg ongantíð um, at hon hevur vitjað hesa vinkonuna hjá mær, og tá gjørdi eg nakað býtt. Eg rópti

eftir henni at: »Einaferð fái eg fatur á tær, og so drepí eg teg«, segði maðurin í rættinum.

Maðurin segði, at hann føldi, at fyrrverandi unnustan forfylgdi honum, og hann føldi samstundis, at tað ikki rein við hana, at hann vildi hava frið at koma víðari við sínum egna lívi. Tað var orsøkin til, at hann hevði brúkt so sterk orð.

Ákærin trúði ikki heilt hesum og kravdi skudsetta mannin varðhaldsfongslaðan í trýggjar vikur við teirri orsøk, at tá kundi roknast við, at niðurstøðan av mentalkanningini var komin ákæruvaldinum í hendi. Dómarin gekk ákæruvaldinum á møti, meðan verjin vegna ákærda mannin kærði avgerðina.

Nú verður so bíðað eftir, at Eystari Landsrættur tekur sína avgerð.